



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De odio, quo Deus peccatum prosequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

tibi faciam satis, præter satisfactiones *fi. November.*
lij tui, & infinitum sanguinis ipsius pre-
tium.

*Severum hoc examen occupa, à te ipso ratio-
nem exigendo, quò usus fueris talentis tibi à Deo
commissis, & gratiis tibi ab eo concessis, atque a-
busum sarciri conando, quem in iis admisisti.*

Omni autem, cui multum datum est,
multum quæretur ab eo. *Luc. 12. 48.*

Cùm enim augentur dona; rationes e-
tiam crescunt donorum. *Greg.*

DIES IX.

De Odio, Quo Deus Pecca- tum prosequitur.

I.

Sanctitas Dei, & odium infinitum, quo
peccatum averfatur, sese prodidit in
cælo; cùm ex eo Angelos ob solum, & u-
nicum peccatum cogitatione admissum
præcipitavit. In Paradiso terrestri, cùm
Adamum ob unicam voluntatis divinæ
prævaricationem inde ejecit. In terra,
cùm eam diluvio vniuersali inundavit, &
infames illas Sodomæ civitates flammis ex-
tinxit. In inferno, ubi momentaneam
voluptatem suppliciorum æternitate pu-
nit.

November.

nit. Sed hoc odium clariùs adhuc se pro-
dit in monte Calvariae. Homo-Deus in
Cruce moriens ad peccatum expiandum,
meliùs id comprehendere me docet, quàm
omnes aliæ pænæ, quibus Deus in illud a-
nimadvertit, quàm omnia, quæ excogitari
possunt, argumenta, quid peccatum sit.
Et verò, an tantopere mirandum est, quòd
Deus nec Angelis, nec hominibus parcat,
qui non nisi purum nihilum sunt, & tamen
beneficiis ejus cumulari grati animi loco,
quem ejus Bonitati debebant, nil nisi con-
temptù, & injurias rependerunt, ei que fæ-
dam aliquam voluptatem, modicū comodū
millies præhabuere? an non potiùs mi-
randum, quòd eos animo tam patiente to-
leret, & tam benignè cum illis agat?

II. Verùm id, quòd incutere nobis ter-
rorem debet, est, quòd Deus filium suum
æternæ oblectationis suæ scopum, tam
crudeliter castiget, quòd is sola peccati
immagine sit indutus, & quidem ex amore,
quo in Patrem suum fertur, è zelo gloriæ
ipsius, & ardenti peccatum destruendi de-
siderio, quòd noverat ei tantopere adver-
sari: quousque enim ille iræ suæ effectus
non extendit, adversus filium tantopere
sibi dilectum? tradit eum, nullo crudelita-
tis genere excepto, hostium ipsius furori,
&

& dæmonum rabiei : addicit eum pænis November:
 lævissimis, & summè ignominiosis. Filius
 ad Patrem confugit, sibi que parci cupit :
 Pater verò, ut videretur, eum audire dedi-
 gnatus adeò in ipsum animadvertit, ut Fi-
 lius iste, quantumvis ei se penitus submi-
 serit, imperare sibi non possit, quin se ab
 eo desertum esse queratur: *Deus Deus meus, Matth. 27*
ut quid dereliquisti me? Non amplius eum *46.*
 Patrem vocat, sed Deum suum, idcirco,
 quòd ipsum non ut Filium suum, sed ut
 hostem, imò ut maledictionis scopum ex-
 cipiat; *Factus pro nobis maledictum. En Galat. 3. 14.*
 quousque sola peccati species Hominem
 Deum deduxerit. Quid igitur illis, qui
 reapse contaminati peccato sunt, non me-
 tuendum?

III. Itaque in Calvariae monte, in Cru-
 ce considerandum est peccatum, si de ejus
 malitia ferre sententiam velimus: montis
 hujus aspectus meliùs, quàm aspectus in-
 ferni, concipere me docet, quid sit pecca-
 tum. Rex aliquis, qui proprium filium
 morti addicit, efficit, ut meliùs compre-
 hendamus iræ suæ gravitatem, quàm si in-
 tegrum populum immolaret. In lacerato
 Christi corpore, in transfosso ejus latere
 considerare peccatum debeo, & non in fal-
 sis luminibus cordis alicujus perversi, & a-

K

ni-

November, nimi immoderatis affectibus excæcati,
vel in corruptis mundi judicijs. Si te in-
tueor, mi Servator, in Cruce, ad confiden-
tiam me allicis; at si te aspicio tam crude-
liter à proprio Patre tractatum, propterea,
quòd peccatis meis oneratus sis, timorem
mihi inijcis: si enim in infontem, in San-
ctum Sanctorum ita sævitur, quid de sce-
lerato fiet? si filio non parcitur, an servo
parcetur? si tam severe castigatur is, qui
nonnisi imaginem peccati gerit, quid de
ipsomet statuetur peccato?

*Ut peccatum probe cognoscas, assuesce id in-
tueri in Vulneribus Servatoris tui, & non in cor-
rupti cordis tui luminibus.*

Si in viridi ligno hoc faciunt, in arido
quid fiet? *Luc. 23. 31.*

Innocens affligitur, ut noxius libere-
tur; ut redimatur Servus, occiditur Filius.
Aug.



DIES